

Závěrečné stanovisko s návrhem opatření k nápravě ve věci výkonu sociálně-právní ochrany nezl. Adély A.

A. Závěry šetření

Z pověření veřejného ochránce práv JUDr. Stanislava Křečka, který na mě přenesl některé oblasti své působnosti,¹ mimo jiné i oblast ochrany práv dětí, jsem na základě podnětu paní B. (dále také „stěžovatelka“), zahájila šetření podle § 14 zákona o veřejném ochránci práv.² Předmětem šetření byl postup Úřadu městské části Praha 14 (dále také „OSPOD“) při výkonu sociálně-právní ochrany Adély A.

Ve zprávě o šetření jsem dospěla k těmto závěrům:

- (1) OSPOD se dopustil pochybení tím, že podal návrh na odebrání Adély, aniž by předtím zjišťoval aktuální situaci a poměry matky a projednal s ní alternativní možnosti řešení. Pochybil rovněž tím, že matku nepoučil o jejich právech a povinnostech (viz bod C. 1);
- (2) OSPOD pochybil při práci s rodinou po odebrání Adély, protože situaci rodiny nedostatečně monitoroval a nenabízel rodičům pomoc za účelem posílení jejich rodičovských kompetencí (viz bod C. 2).

B. Vyjádření úřadu

Tehdejší tajemník Úřadu městské části Praha 14 Ing. Luděk Lisý se ve svém dopisu ze dne 15. 12. 2021 vyjádřil k závěrům mého šetření. Uvedl, že podání návrhu na svěřeni Adély do pěstounské péče na přechodnou dobu bylo ze strany OSPOD zcela namístě, a to vzhledem k tomu, že OSPOD obdržel závažné informace o matce. Měl za to, že OSPOD správně vyhodnotil rizika, kdy Adéle hrozila bezprostřední újma a bylo třeba zajistit jí bezpečné prostředí. Vyjádřil se tak, že s ohledem na výsledky znaleckého zkoumání, obsah odsuzujícího rozsudku a zprávy dříve příslušného OSPOD o nespolupráci matky by jakákoli změna v poměrech matky neměla na vyhodnocení celkové situace vliv, a to i s ohledem na časovou tíseň.

Podle tajemníka celou situaci komplikovala také skutečnost, že matčino bydliště na území městské části Praha 14 bylo pouze fiktivní, matka se tam nikdy nezdržovala a v době změny trvalého bydliště fakticky pobývala v Městě X.

OSPOD se o matce dozvěděl deset dnů před plánovaným porodem a matka nebyla kontaktní. Tajemník proto nesohlasil s tvrzením, že OSPOD měl dostatek času ke zjišťování situace matky a zvažování jiných možností řešení. Rovněž se neztotožnil se závěrem, že OSPOD opomněl druhého rodiče a nezjišťoval, kdo je otcem dítěte. Uvedl, že zjišťování, kdo je otcem dítěte, není v kompetenci OSPOD. OSPOD (a také OSPOD Města X.) matku

---

1 Podle § 2 odst. 4 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

2 Zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv.

poučil o postupech v rámci určování otcovství. S otcem začal OSPOD jednat až poté, co své otcovství k Adéle uznal.

Co se týče práce s rodinou po odebrání, tajemník uvedl, že po svěřením dítěte do pěstounské péče na přechodnou dobu OSPOD bezodkladně vypracoval plán kontaktů Adély s rodiči. Matka spolupracovala s Probační a mediační službou a vzhledem k tomu, že matka nedala souhlas s poskytnutím informací o průběhu spolupráce, neměl OSPOD žádné informace o tématech spolupráce a případných posunech. OSPOD věděl pouze to, že matka spolupracuje s nějakým odborníkem, bližší informace mu však matka nikdy neposkytla.

K požadavku na proaktivní přístup OSPOD při nabízení pomoci a podpory matce tajemník uvedl, že nabídka pomoci by měla vycházet z definovaných potřeb a cílů. V tomto případě spolupráce s rodiči neprobíhala, protože rodiče jakoukoli spolupráci odmítali.

Jediným opatřením k nápravě, které tehdejší tajemník přijal, bylo seznámení sociálních pracovníků OSPOD s mou zprávou o šetření.

C. Závěrečné hodnocení

Opatření tehdejšího tajemníka Úřadu městské části Praha 14 nepovažuji za dostatečné. S ohledem na nepřijetí dostatečných opatření k nápravě proto vydávám své závěrečné stanovisko podle § 18 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv. Součástí stanoviska je návrh opatření k nápravě.

C.1 Postup OSPOD v souvislosti s odebráním Adély z péče matky

Úvodem bych ráda zdůraznila, že jsem si plně vědoma závažnosti informací, týkajících se minulosti a osobnosti matky, které měl OSPOD v době podání návrhu na odebrání k dispozici od dříve příslušného OSPOD. Jsem také přesvědčena, že cíl podání návrhu ze strany OSPOD byl zcela legitimní, motivovaný ochranou života a zdraví dítěte. Ve zprávě o šetření jsem nehodnotila, zda bylo podání návrhu na předběžné opatření ze strany OSPOD důvodné, či nikoliv, protože k takovému posouzení jsem neměla dostatek informací. OSPOD jsem vytýkala, že k tomuto krajnímu opatření přistoupil, aniž učinil alespoň pokus o zjištění aktuálních poměrů a situace matky a zvážil možnost využití mírnějších opatření. Když toto neučinil, nemohl si podle mého mínění vytvořit zcela objektivní a informovaný názor na to, zda by dítě bylo v péči rodiny bezprostředně ohroženo a mírnější opatření by k jeho ochraně nepostačovala.

Odebrání dítěte bezprostředně po narození přímo z porodnice, aniž by bylo rodičům do péče vůbec předáno, je natolik extrémním zásahem do práva na rodinný život, že klade na stát, potažmo OSPOD, zvlášť přísné požadavky. OSPOD k takovému kroku musí mít zvlášť závažné důvody a musí prokázat, že posoudil vliv opatření jak na dítě, tak na jeho rodiče, a zvážil alternativní možnosti k odebrání.³ OSPOD musí důsledně zvažovat nezbytnost takového opatření, případně zvažovat společný pobyt dítěte s matkou či otcem.⁴

³ Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 11. 12. 2014 ve věci Hanzelkovi proti České republice, č. 43643/10, dostupný z <http://hudoc.echr.coe.int>.

⁴ Podle čl. 32 odst. 4 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

OSPOD není zodpovědný za dosažení určitého výsledku, má však povinnost vyčerpát všechna opatření, která od něj bylo možné v daném případě rozumně očekávat.⁵

V situaci, kdy se OSPOD dozvěděl, že se do jeho obvodu přistěhovala matka s rizikovou minulostí, která v blízké době očekává narození potomka, bylo od OSPOD možné rozumně očekávat, že se matku pokusí co nejdříve kontaktovat a zmapovat situaci. OSPOD na tuto svou povinnost neměl rezignovat z důvodu, že ho OSPOD Úřadu městské části Prahy 12 informoval, že matka s ním nespolečně pracuje a nekomunikuje. Když se od OSPOD Úřadu městské části Prahy 12 žádné informace k aktuální situaci matky nedozvěděl, tím spíše měl vyvinout vlastní aktivitu a pokusit se s matkou spojit.

Jakékoli opatření, které OSPOD přijímá k ochraně dítěte, musí vycházet z **vyhodnocení aktuální situace dítěte a jeho rodiny**. Podání návrhu na vydání předběžného opatření se váže na situaci **zřejmého, aktuálního ohrožení dítěte nejzávažnější intenzity**. Závěr OSPOD, že v zájmu dítěte je třeba iniciovat jeho odebrání z rodiny, musí být **podložen vlastními zjištěními a odrážet a dokumentovat aktuální situaci**. **Naléhavost podání návrhu na vydání předběžného opatření není možno odvozovat pouze od vývoje v minulosti a očekávaných potíží, které by v budoucnu mohly nastat**. V případě, kdy návrh sleduje přerušování těsné vazby matky a novorozence, je více než jindy nutné, aby byla nejprve prokazatelně vyčerpána všechna opatření na ochranu dítěte, která lze realizovat při současném zachování vzájemné blízkosti matky a novorozence, neboť důsledky jejich odloučení jsou nenapravitelné.⁶ Jak již ve svých rozhodnutích⁷ několikrát zopakoval Ústavní soud, **bez vyčerpávajícího zjištění skutkového stavu nelze důvody pro odebrání pouze presumovat**.

Nemohu proto akceptovat závěr tehdejšího tajemníka, že jakákoli predestinovaná změna v poměrech matky by neměla na vyhodnocení celkové situace vliv, mimo jiné s ohledem na časovou tíseň. Informace vyplývající ze znaleckých posudků a trestního rozsudku byly samozřejmě velmi důležité pro celkové posouzení situace a výchovných kompetencí matky. OSPOD si však nemůže vytvořit objektivní a informovaný názor na otázku aktuálního a bezprostředního ohrožení novorozence dítěte pouze na základě ne zcela aktuálních podkladů týkajících se navíc jiných dětí téže matky. OSPOD měl vyvinout také vlastní aktivitu k tomu, aby mohl situaci s matkou probrat a poučit ji o jejích právech a povinnostech. Teprve na základě zmapování aktuální situace matky, jejího přístupu a ochoty spolupracovat, se mohl OSPOD teprve objektivně rozhodnout o dalším postupu a zvážit, zda by v úvahu přicházely nějaké alternativní možnosti řešení (např. zácvkový pobyt).

Tehdejší tajemník hovoří o časové tísní, kvůli které OSPOD nemohl zjišťovat situaci matky a zvažovat jiné možnosti řešení, kdy OSPOD se o matce dozvěděl deset dnů před plánovaným porodem. Byť byly časové možnosti OSPOD omezeny, časová tíseň nebyla taková, že by neumožňovala OSPOD matku kontaktovat a projednat s ní její situaci.

---

5 Rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 18. července 2016 ve věci Pedovič proti České republice, č. 27145/03, dostupný z: <http://hudoc.echr.coe.int>.

6 Viz zpráva o šetření tehdejší veřejné ochránkyně práv ze dne 6. ledna 2016, sp. zn. 975/2015/VOP/PŠ; dostupné z <https://eso.ochrance.cz/Nalezene/Edit/3686>.

7 Např. nález Ústavního soudu ze dne 6. 9. 2011, sp. zn. II. ÚS 2546/10, dostupné na <http://nalus.usoud.cz>.

Směrodatné přitom není datum 15. 6. 2019, kdy byl porod původně naplánován, ale datum 4. 7. 2019, kdy matka skutečně porodila. OSPOD měl tedy fakticky téměř měsíc k tomu, aby se s matkou pokusil situaci řešit. Ale i v případě, že by matka skutečně porodila v původně plánovaném termínu, OSPOD nic nebránilo během těchto deseti dnů matku kontaktovat alespoň telefonicky. To, že byla matka nekontaktní, vyplývá ze zprávy OSPOD Úřadu městské části Praha 12. Ze skutečnosti, že matka odmítala komunikovat s dříve příslušným OSPOD, k němuž měla vyhočeně negativní vztah, nelze automaticky usuzovat, že by nekomunikovala ani s OSPOD Úřadu městské části Praha 14, s nímž matka do té doby žádné negativní zkušenosti neměla. Ze spisové dokumentace ani ze sdělení sociální pracovníce během online šetření nevyplývá, že by se OSPOD pokusil matku (neúspěšně) kontaktovat dříve než 27. 6., kdy se omezil pouze na zjištění, kdy matka porodí.

Jestliže OSPOD věděl, že trvalé bydliště matky na území obvodu městské části Praha 14 je pouze fiktivní a fakticky matka po celou dobu pobývala v Městě X., mohl požádat⁸ OSPOD v Města X., aby s matkou situaci projednal. Ze sdělení stěžovatelky, která uvedla, že pobývala i v Praze, kam jezdila navštěvovat svou starší dceru, a rovněž ze skutečnosti, že byla k porodu zaregistrována v nemocnici C., vyplývá, že částečně se stěžovatelka zdržovala i v Praze, a bylo tedy možné, že s jednáním v Praze by souhlasila.

Co se týče otce Adély, tehdejší tajemník uvedl, že zjišťování, kdo je otcem dítěte, není v kompetenci OSPOD. S otcem úřad začal jednat až poté, co své otcovství k Adéle uznal. Úkolem OSPOD samozřejmě není pátrat po biologickém otci v situaci, kdy otec není v rodném listu uveden. Jedná se však o odlišnou situaci, pokud OSPOD zamýšlí iniciovat odebrání dítěte pár dnů po narození. Pokud by OSPOD matku kontaktoval, mohl by v rámci mapování její aktuální rodinné situace zjistit, že matka je již delší dobu v partnerském vztahu s biologickým otcem, který má o dítě zájem a chce být v rodném listu jako otec uveden. Otec během znaleckého zkoumání v únoru 2021 uvedl, že nevěděl o možnosti uznat své otcovství už před narozením dítěte, a protože nebyl jako otec uveden v rodném listu, OSPOD s ním nekomunikoval. OSPOD se o rodinnou situaci matky nezajímal, o jejích právech ji nepoučil a v návrhu na vydání předběžného opatření pak argumentoval tím, že matka není způsobilá řádnou péči zajistit a otec není v rodném listu uveden. Pokud by OSPOD matku o možnosti určit otcovství před narozením dítěte poučil, mohl do řešení situace dítěte zapojit také otce.

Samozřejmě je možné, že matka by ani po vyvinutí výše zmiňované aktivity ze strany OSPOD s úřadem komunikovat nechtěla a spolupráci by nebyla nakloněna, stejně jako odmítala spolupracovat s dříve příslušným OSPOD. V takovém případě by pak bylo možné hodnotit postup OSPOD v souvislosti s podáním návrhu na odebrání jinou optikou, protože OSPOD by učinil vše pro to, aby dostal svým zákonným povinnostem a precizně situaci vyhodnotil.

S ohledem na shora uvedenou argumentaci tedy plně trvám na svém závěru ve zprávě o šetření.

C.2 Práce s rodinou po odebrání Adély

Odebráním dítěte z péče rodičů práce OSPOD v žádném případě nekončí, neboť jedním ze základních principů jeho činnosti má být směřování k obnovení narušených funkcí

---

⁸ Podle ustanovení § 62 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

rodiny.⁹ OSPOD nesmí pasivně čekat, ale musí aktivně zkoumat, zda důvody oddělení dítěte od závadného prostředí trvají.¹⁰ OSPOD je povinen poskytnout rodičům po svěření jejich dítěte do náhradní péče pomoc při uspořádání jejich poměrů s cílem znovusjednocení rodiny.¹¹ Po odebrání dítěte je namístě a v zájmu dítěte s rodiči nadále pracovat vždy, a to i v závažných případech.

Setrávám na svém stanovisku, že OSPOD měl více monitorovat odbornou spolupráci matky, potažmo obou rodičů, a poskytovat rodičům aktivní pomoc a podporu v posilování jejich rodičovských kompetencí.

K požadavku na proaktivní přístup OSPOD v souvislosti s nabízením pomoci a podpory matce tehdejší tajemník sdělil, že nabídka pomoci musí vycházet z definovaných cílů a potřeb, aniž by blíže specifikoval, jaké měly v tomto případě tyto definované cíle a potřeby být. Ze spisové dokumentace vyplývá, že cílem rodičů bylo od počátku převzít Adélu do své péče, zejména otec deklaroval svou silnou motivaci o dítě pečovat a požádal o svěření Adély do své péče.

Nemohu dát za pravdu tajemníkovi v tom, že o spolupráci s rodiči nelze hovořit, protože rodiče jakoukoli spolupráci odmítali. Ze spisové dokumentace nevyplývá, že by OSPOD usiloval o spolupráci s rodiči, ale tato nebyla možná z důvodu neochoty na straně rodičů. Naopak je zřejmá vstřícnost rodičů ke spolupráci s OSPOD (oba rodiče se dostavili na OSPOD bezprostředně po odebrání dítěte, kdy otec informoval o svém úmyslu žádat o převzetí Adély do své péče, k jednání se dostavili i v srpnu 2019, rodiče průběžně spolupracovali s OSPOD Města X. při ověřování jejich poměrů v návaznosti na žádosti OSPOD Úřadu městské části Prahy 14, matka i během znaleckého zkoumání v únoru 2021 uvedla, že je ochotna spolupracovat s každým, vyjma OSPOD Úřadu městské části Prahy 12).

OSPOD od počátku ze znaleckého posudku z března 2018 věděl, že rodičovské a výchovné kompetence matky jsou kriticky sníženy, a že v případě, že Adéla by byla svěřena do péče otce, by se matka na péči o ni podílela. Otci OSPOD rovněž doporučil, aby vyhledal odbornou pomoc v souvislosti s tím, že před sociálním šetřením OSPOD Města X. požil alkohol. Matka OSPOD během jednání dne 28. 8. 2019 informovala, že kontaktovala Centrum duševního zdraví v Města X. a probačního úředníka. Blížší informace skutečně nesdělila, ale ze spisové dokumentace nevyplývá, že by se OSPOD o odbornou spolupráci matky dále zajímal a bližší informace se od ní pokusil zjistit. OSPOD dále nezjišťoval ani to, zda odbornou pomoc vyhledal otec. Tématu odborné spolupráce rodičů se OSPOD nevěnoval ani v individuálních plánech ochrany dítěte.

---

9 Ustanovení § 1 odst. 1 písm. c), § 5 či § 10 odst. 3 písm. d) zákona o sociálně-právní ochraně dětí.

10 Usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 12. 2006, sp. zn. III. ÚS 438/05 (U 15/43 SbNU 661), dostupný z: <http://nalus.usoud.cz>.

11 Ustanovení § 12 odst. 2 zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Rovněž viz MACELA, M., HOVORKA, D., KŘÍSTEK, A., TRUBAČOVÁ, K., ZÁRASOVÁ, Z. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, a. s., 20156, 143 s., ISBN: 9788074787270. Rovněž viz nález Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2015, sp. zn. I. ÚS 2903/14 (N 94/77 SbNU 377), dostupný z: <http://nalus.usoud.cz>.

Ve zprávě pro soud ze dne 16. 6. 2020 OSPOD zaujal stanovisko, že možnost návratu Adély do péče rodičů je stále otevřená v návaznosti na vyhotovení znaleckých posudků.

Vzhledem k tomu, že rodiče usilovali o péči o Adélu a stěžejní pro potenciální budoucí návrat dítěte do rodiny bylo posílení rodičovských kompetencí obou rodičů, měl OSPOD v tomto ohledu rodičům aktivně poskytovat pomoc a podporu. Jestliže rodiče mají zájem o dítě pečovat a jsou ochotni na sobě a svých podmínkách pracovat, OSPOD by je v tom měl aktivně podporovat, aby mohli efektivně a kontinuálně pracovat na posilování svých výchovných a rodičovských kompetencí. OSPOD má s rodiči projednat, na co je třeba se zaměřit a jaké kroky je třeba učinit, aby se ke svému cíli přiblížili. Jedině tak může OSPOD dostát své pozitivní povinnosti spočívající v podpoře a ochraně rodiny.

Kontinuální práce s rodiči na posílení jejich rodičovských a výchovných kompetencí po odebrání dítěte je potřebná nejen s ohledem na potenciální navrácení dítěte do jejich péče, ale i vzhledem k tomu, že rodiče se mohou rozhodnout pro početí dalšího dítěte, tak jako v tomto případě.

Jestliže matka OSPOD sama z vlastní iniciativy neposkytla bližší informace ke své odborné spolupráci, měl se jí OSPOD zeptat, s jakým odborníkem spolupracuje, a zjišťovat, zda je spolupráce vhodně zaměřená a efektivní. Mohl matku požádat o dokládání zpráv o průběhu odborné spolupráce a na základě vyhodnocení získaných informací případně doporučit vhodnější odbornou službu. Měl se také zajímat, zda otec započal odbornou spolupráci, kterou mu doporučil.

K překlenutí potíží spojených s odlišností trvalého a faktického pobytu rodičů jakožto faktoru, který dlouhodobou efektivní práci s rodinou po odebrání dítěte značně komplikuje, je vhodné využít institut tzv. dlouhodobého dožádání, k němuž OSPOD v září 2021 přistoupil.

Probační a mediační službu v Městě X. požádal OSPOD o informaci o spolupráci dne 17. 9. 2020, kdy probační úřednice potvrdila, že matka s ní řádně spolupracuje. Bližší informace k průběhu spolupráce a osobním poměrům matky skutečně nesdělila s tím, že je vázána mlčenlivostí a matka OSPOD neposkytla písemný souhlas se zproštěním mlčenlivosti. OSPOD však nic nebránilo v tom obrátit se na matku a požádat ji o souhlas se zproštěním mlčenlivosti, a zjistit tak potřebné informace.

Pokud se OSPOD omezil pouze na nastavení kontaktů a pasivně čekal, zda jim informace o odborné spolupráci matka sama poskytne, a jak odbornou spolupráci shrne znalec ve znaleckém posudku, nedostál své zákonné povinnosti poskytovat rodičům pomoc a podporu v úsilí o sanaci rodiny. OSPOD nezačal být v tomto směru aktivnější ani poté, co získal potřebné informace o odborné spolupráci matky a rodičovských kompetencích obou rodičů ze znaleckého posudku z března 2021, kdy již věděl, že matka je opět gravidní. Znalkyně doporučila v případě přetrvávající motivace otce k péči o Adélu posilování společných kontaktů a rodičovských kompetencí otce, jehož schopnost vykonávat rodičovskou odpovědnost shledala pouze sníženou, a potažmo i matky.

Aktivnější spolupráci s rodiči OSPOD započal až v září 2021 poté, co se rodičům v srpnu 2021 narodilo další dítě – syn, kdy OSPOD požádal OSPOD Města X. o dlouhodobou spolupráci při výkonu sociálně-právní ochrany Adély a jejího bratra.

D. Opatření k nápravě

Úřadu městské části Praha 14 navrhuji, aby

- (A) před zvažováním odebráním dítěte z péče rodičů vždy rodiče kontaktoval (nebo se o to minimálně pokusil), zmapoval aktuální situaci rodiny a poučil rodiče o jejich právech a povinnostech;
- (B) před zvažováním odebráním novorozeneho dítěte z péče rodičů vždy důsledně a prokazatelně zvažoval, zda je takový postup nezbytný a zda by k ochraně práv dítěte nepostačovalo alternativní, méně zasahující opatření (např. zácvkový pobyt matky či otce s dítětem), a s rodiči tyto alternativní možnosti probíral;
- (C) v případech, kdy mají rodiče po odebrání zájem o dítě pečovat, s rodiči projednal, na co by se měli zaměřit a jaké kroky by měli podniknout, aby mohli efektivně směřovat k budoucímu převzetí dítěte do své péče, a ideálně tyto kroky zohlednil i v individuálním plánu ochrany dítěte;
- (D) v případech, kdy je pro potenciální návrat dítěte do péče rodičů stěžejní posílení rodičovských a výchovných kompetencí rodičů, rodičům v tomto ohledu aktivně nabízel pomoc a podporu, např. v podobě vhodně zaměřené odborné pomoci, a průběh a výsledky odborné spolupráce průběžně monitoroval a vyhodnocoval;
- (E) v případech, kdy efektivní práci s rodinou po odebrání dítěte a zprostředkování vhodné odborné pomoci komplikuje skutečnost, že rodiče se v obvodu OSPOD fakticky nezdržují, požádal OSPOD, v jehož obvodu rodiče fakticky žijí, o součinnost při zprostředkování odborné poradenské pomoci a případně i o dlouhodobější spolupráci s rodinou;
- (F) poučil sociální pracovníky o správném postupu v obdobných případech.

Závěrečné stanovisko zasílám tajemnici Úřadu městské části Praha 14 Mgr. Evě Koplíkové a žádám ji, aby mně podle § 20 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv sdělila, zda provedla navržená opatření k nápravě. Odpověď očekávám v zákonné lhůtě 30 dnů od doručení stanoviska. Stanovisko zasílám také stěžovatelce.

Pokud úřad nepřijme navržená opatření k nápravě nebo provedená opatření nebudou považovat za dostatečná, podle § 20 odst. 2 zákona o veřejném ochránci práv vyrozumím nadřízený úřad, případně mohu o svých zjištěních informovat veřejnost včetně sdělení jmen osob oprávněných jménem úřadu jednat.

Brno 13. dubna 2022

Mgr. Monika Šimůnková v. r.
zástupkyně veřejného ochránce práv
(stanovisko je opatřeno elektronickým podpisem)